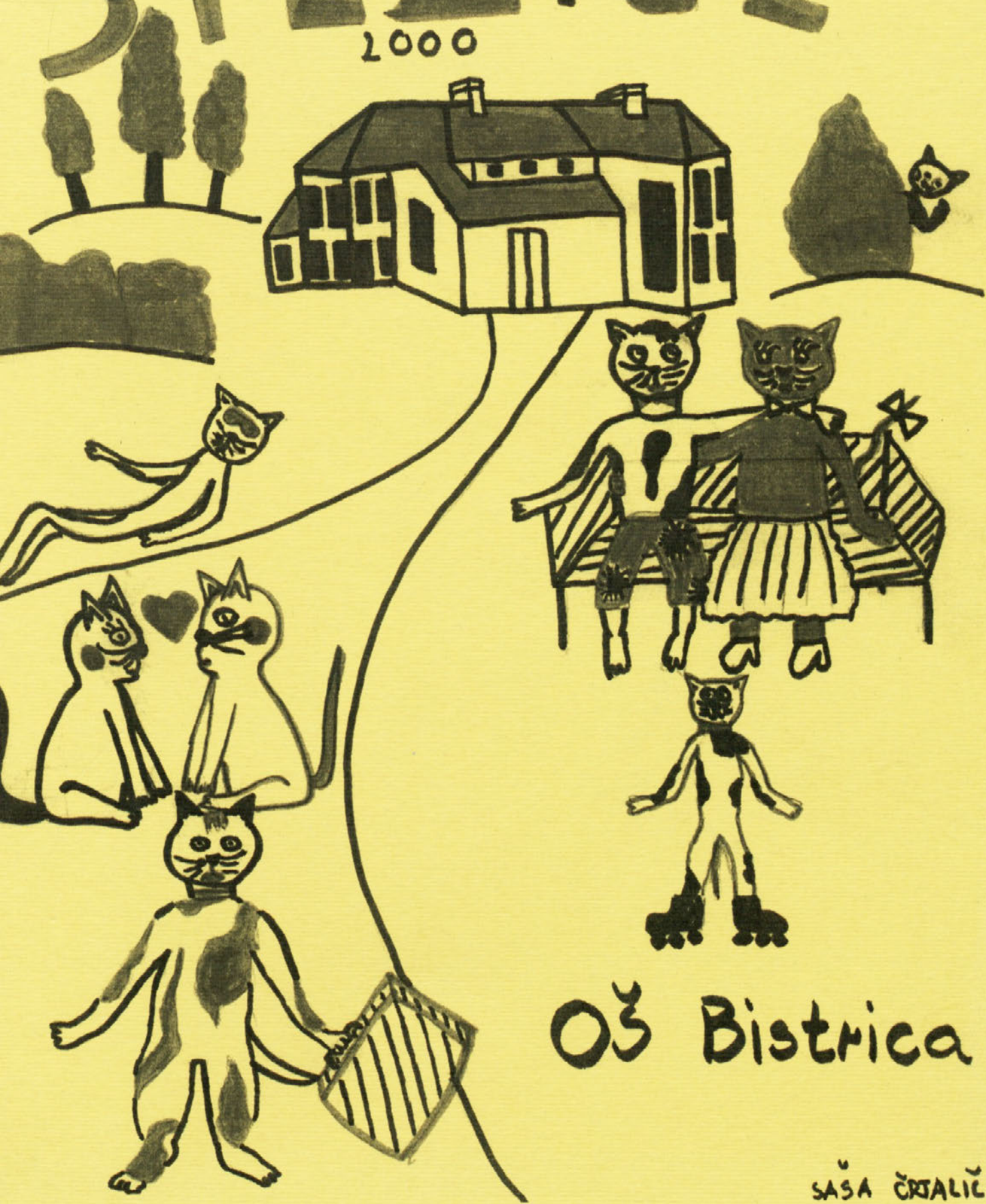

STEZICE

2000

Oš Bistrica

SASA ČRTALIČ

MOJA DRUŽINA

Naša družina je velika. Stanujemo v bloku. Imam očija, ki mu je ime Luka. Mami je ime Ksenija. Bratcu je ime Matej. Kadar smo skupaj, se igramo razne igre. Mami hodi v službo, oči tudi. Bratec hodi v 6. razred, jaz pa v drugi razred. Naša družina je zelo družabna in pridna. Zelo se imamo radi.

Maja Bajd, 2.b

Moja družina je velika. Stanujemo v Bistrici, v bloku. Očku je ime Jani, mami Barbara in mojemu bratcu Gašper. Z Gašperjem se zelo lepo igrava. Mamica dela v Gorenjski lekarni, očka pa pri Komunalni. Igramo se družabne igre, radi hodimo v naravo, dopust preživimo v Portorožu in v planinah. Poleti se imamo zelo dobro. Smo zelo srečna in zdrava družina. Z bratcem se imava rada in včasih pospraviva sobo.

Maruša Žlindra, 2.b

Naša družina je zelo velika. Stanujemo v Bistrici. Imamo velik blok. Imena v družini so Anka, Božo in Aleš. Mami in ati delata. Imamo se zelo radi. Ati in mami delata v Peku. Imam tudi kuža. Ime mu je Piko. Hodim tudi v Tržič. Imam brata, ki živi v Tržiču. Želim, da bi bila vsa družina zdrava in da bi se imeli vsi zelo radi.

Nastja Šrimpf, 2.b

Naša družina živi v bloku. V družini nas živi zelo veliko. Živeli smo tudi v Tržiču, toda ta hiša je bila zelo stara in smo se morali preseliti v novejši blok. Imamo zelo veliko prostora. Ko smo prišli v Bistrico, še nismo bili navajeni na to okolje. Sedaj pa se dobro znajdemo.

Uroš Kirn, 2.b

MOJA NAJLJUBŠA ŽIVAL

LORD

Lord je pes. Po hrbtu je črn, po trebuhu pa rjav. Pasma je nemški ovčar. Živi v pesjaku zraven naše hiše. Najraje je pasje brikete. Ko sem bil star 7 let, sem ga s teto vsak dan peljal na sprehod. Rad se z njim igram in ga podim okoli hiše.

Jure Mandelc, 2.b

KOKI

Moja nimfa je Koki. Moj Koki je zelo lepe barve. Oranžne, temno sive in bele. Na licu ima oranžen krog. Zelo je glasen. Velikokrat misliš, da zvoni telefon, a ugotoviš, da je to Koki. Zelo rad grize list in moj prst. Velikokrat mu odprem kletko in veselo leta po sobi. Najrajši je semena. Imam ga zelo rad.

Urban Pernuš, 2.b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

TAMAR

Z učiteljem Petrom smo šli v Tamar. Do Tamarja smo hodili 45 minut. Med potjo smo videli zmrznjeno meglo (kristalčke). Ko smo prišli do Tamarja, smo si odpočili.

V Tamarju sem si kupil čokolado Milko. Potem smo se kepali proti razredu b. Takoj, ko je učiteljica prišla iz koč, smo se nehali kepati.

Skupaj smo odšli nazaj v penzion Borka. Tako smo preživeli dan v Tamarju.

Andraž Krsnik, 4.a

V KRANJSKI GORI

1. Ko smo v Kranjsko Goro prišli,
so nas vsi prav lepo sprejeli.
2. Brž v sobe smo odšli
in po omarah spakirali.
3. Potem spoznali smo smučarja Gregorja,
ki nas je naučil pravega smučanja.
4. V skupini so iz razredov a in b bili
in se fino zabavali.
5. Ta dan hitro je minil
in drugi dan kaj hitro je prišel.
6. Ko smučali smo se,
nas Gregor tudi učil je.
7. Kar hitro naučila sem se,
paralelno smučanje dobro gre.
8. Popoldne ven smo šli in videli,
kako psi rešujejo ljudi.
9. Hitro minili so ti dnevi,
ker smo se vse dneve zabavali.
10. Ko nazaj domov smo prišli,
so nas bili vsi veseli, še posebno
pa naši domači.

Urška Bohinjec, 4.a

V DISKU

Zadnji dan šole v naravi v Kranjski Gori smo odšli v disko. Ko smo prišli do tja, je bilo vroče. Najboljše pesmi so mi bile: Ukradel sem bicikel, Rola, rola, rola se mi zde in Sususulice mesečina je.

Z Alešem in Benom smo sedeli in pili coca colo. Ko je bilo konec vsega, smo odšli nazaj v penzion Borka. Odšli smo v sobe in šli spat.

Žiga Valjavec, 4.b

ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi dobra je za nas,
bordamo in smučamo, se s sošolci družimo.
V Kranjski Gori naši

smučišč veliko je,
a Vitranc najbolj strm
kar pravi je za me.

Včasih mi najtežja
je odločitev ta,
naj bordam ali smučam,
vsega se res ne da.

V Kranjski Gori dobro smo se imeli,
bordati in smučati smo se naučili.

Vid Oman, 4.a

ZIMSKA ŠOLA

Ko sem v četrti A prišla,
sem ves čas čakala,
da bom v Kranjsko Goro šla.

Ko prišlo je novo leto,
namazali smo smuči
in kot Špela smučali.

To življenje pravo je,
učiti smučati se
namesto matematike.

Katja Jekovec, 4.a

KRANJSKA GORA

V Kranjsko Goro smo se dolgo vozili. Ko smo prišli v sobo 211, smo se hitro preoblekli in šli smučat. Bil sem v tretji skupini in imel za vaditeljico Jano. Popoldne smo se šli smučat. Smučal sem zelo dobro. V moji skupini nas je bilo deset. S smučanja smo se vrnil ob 16.30 uri. Pred večerjo smo imeli sestanek. Po večerji smo šli na sprehod. Na sprehodu je g. Šivic metal piratke, ga. Silva Škofic ga je opozorila na datum, saj lahko meče samo do 2.1. Zaspali smo ob 0.00.

Spal se zelo slabo. Po zajtrku smo šli smučat. Vsi smo smučali zelo dobro. Proti koncu smo šli še na Vitranc. Bilo je zelo ledeno. Ko smo prišli nazaj v penzion Borka, je bilo čez pol ure kosilo. Po kosilu smo imeli počitek. Po počitku smo šli v dolino Tamar. Ko smo prišli v koč, sem spil kozarec soka. Nato smo se kepali 4.a razred proti 4.b in 4.K. Pred skakalnico nas je prišel iskat avtobus. Večerja, ki smo jo imeli v Borki, ni bila preveč okusna. Po večerji smo šli spat. Po zajtrku smo odšli na smučanje. Na smučanju sem grdo padel, vendar mi na srečo ni bilo nič hudega. Prvič, ko smo šli smučat na Vitranc, je bilo zelo mrzlo, drugič pa je bilo zelo prijetno.

Po utrujajočem smučanju se je zelo prileglo kosilo. V popoldanskem času so nam predstavili reševanje izpod plazov. Gospoda sta nam pokazala nekaj pripomočkov za plezanje in reševanje. V predstavitvi je gospod skrtil en čevelj in pes ga je moral poiskati. Po vrnitvi v Borko nas je čakala večerja. Po večerji smo imeli sestanek, nato pa smo šli spat.

Ko smo se zjutraj zbudili, smo bili zelo zaspani in kmalu smo odšli na zajtrk. Po zajtrku pa smo šli smučat. Smučali smo vsi zelo dobro in kmalu smo šli na Vitranc. Ko smo se vrnili, smo imeli kosilo. Po kosilu smo bili prosti in ta čas smo porabili za igro. Po večerji smo šli na ples. Na plesu sem plesal s petimi puncami. Ob 22.00 smo se vrnili v Borko. Kmalu smo se odpravili spat.

Dolgo pričakovani dan, zadnji dan. Ko smo se zbudili, smo se preoblekli in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo šli smučat. Na smučanju smo ta dan odlično smučali. Na smučišču sem videl svoje domače, ki so me prišli iskat v Kranjsko Goro. Ko smo šli na Vitranc, se je sonce skrilo, kljub temu pa smo vožnjo še enkrat ponovili. V Borko smo se vrnili ob 13.00. Po kosilu je sledila vrnitev domov.

Matic Šerc, 4.a

IGRAČE, KI ŠE NISO NA PODSTREŠJU

GAME BOY

Moja najljubša igrača je Game Boy. To je elektronska igrica. Ker dela na baterije, ga lahko nosim s seboj. Najboljšo disketo mi je podaril Matic. Na disketi je veliko igric. Rad jih igram.

Aljaž Mikulič, 1.b

MEDVEDEK

Moja najljubša igrača je medvedek. Z njim spim v postelji. Dobila sem ga za darilo. Podarila mi ga je prijateljica Samanta, prijateljica iz Anglije.

Kim Peternel, 1.b

PUNČKA

Moja najljubša igrača je punčka. Z njo se igram, kot da je (zaresna) prava. Z njo hodim spat, ima stekleničko in dudo. Zanja imam oblekice, voziček in lupinico. Za jesti ima krožnik, za piti stekleničko. Imam jo zelo rada.

Katja Smolej, 1.b

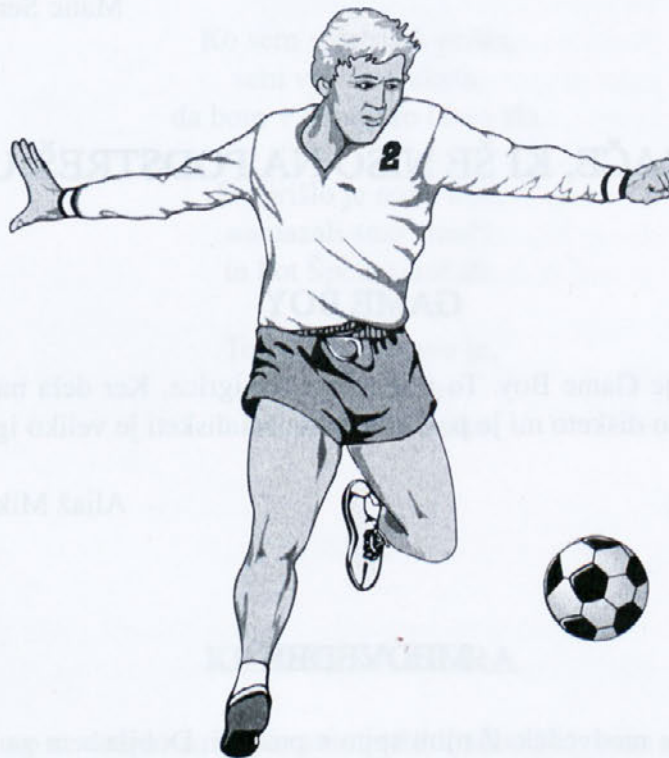
Moja najljubša igrača je Barbi. Ima veliko prijateljic. Z vsemi se zelo rada igram. Imajo svojo kopalnico, kuhinjo, dnevno sobo in posteljo. Večkrat jih kopam, preoblačim in delam lepe frizure. Barbi je vedno najlepše oblečena. Včasih jo oblečem v telovadno opremo, na ušesa ji dam slušalke in skupaj skačeva po moji postelji.

Urška Dolhar, 1.b

ŽOGA

Moja najljubša igrača je žoga. Z njo se lahko podajaš. Lahko jo mečeš na koš. Rad imam nogomet. Tudi pri tenisu uporabljam žogice. Žoga je res zabavna igrača. Nikoli ne bo na podstrehi, ker se z njo igram, dokler ni že vsa razcefrana.

Anzej Kuhar, 1.b

MIKI MIŠKA

Moja najljubša igrača je Miki miška. Je modre barve z belimi pikami. Ima bel slinček in črna ušesa. Na nosu ima črno piko. Ko odidem spat, mi pomežikne in reče: "Lahko noč." Zapoje mi uspavanko. Med spanjem mi včasih nagaja. Pocuka me in malo požgečka.

Ko se mi nasmehne, sem tudi jaz vesela.

Tina Rozman, 1.b

RAČUNALNIK

Računalnik je moja najljubša igrača. Ko mami ni doma, ga prižgem in igram igrice. Imam Rally, Komandos, Tarzan, Tri svetove. Najljubša mi je Rally.

Matic Snedic, 1.b

IGRAČE V SOBI

V moji sobi imam veliko igrač. Največ imam avtomobilčkov, Lego kock, plišastih igračk in raznih družabnih igric. Najraje se igram z Lego kockami. Med igračami je tudi nekaj takšnih, s katerimi sta se igrala tudi očka in mamica. Na sredini sobe imam postavljeno tudi veliko dirkalno stezo. Da zvečer lažje zaspim, ponavadi k sebi pod odejo stisnem eno od plišastih igrač.

Matevž Godnov, 1.b

V SOBI

V moji sobi imam veliko igrač. Vsak dan mi ena izmed njih krajša čas. Najraje imam dojenčka Blaža. Ker se rada igram, bodo še nekaj časa v sobi in ne na podstrešju, kamor sodijo, ko odrstemo.

Rebeka Zaplotnik, 1.b

SOVA OKA

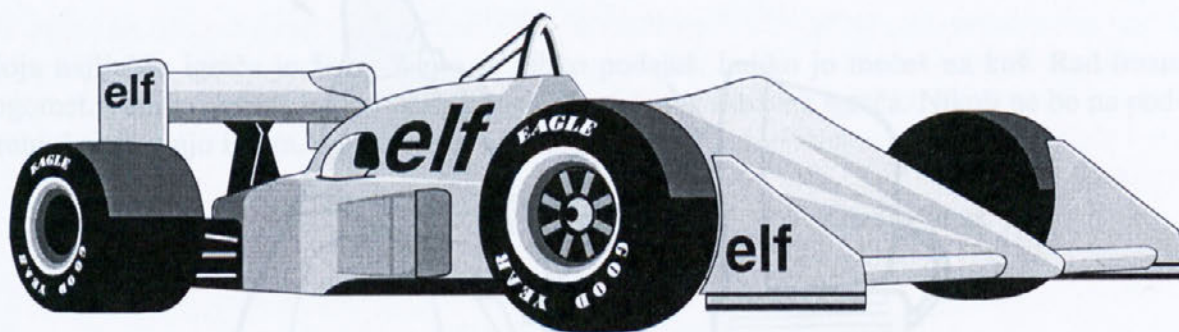
Sova Oka je plišasta igračka. Dobila sem jo za prvi rojstni dan od mamice in očija. Zelo jo imam rada. Ko sem žalostna, me tolaži. Z menoj je šla na planinske tabore - na Kofce, smučat v Planico in vsako leto na morje. Včasih me sprmlja v šolo kar v torbi. Zvečer z menoj zaspi. Svoje Oke ne zamenjam za nobeno igračo.

Tina Mikulandra, 1.b

FORMULA

Čeprav že hodim v šolo, se rad igram z igračami. Najraje imam formulo na daljinsko upravljanje iz lego kock. Sestavim jo lahko na pet različnih delov ali po svoje. Zelo rad sam sestavim formulo in se potem z njo igram. Vozim jo po stanovanju in čez ovire. Posodim jo tudi bratcu.

Jaša Veselinovič, 1.b

NARAVOSLOVNI DAN

Danes smo bili na naravoslovnem dnevu. Nabirali smo liste in plodove dreves. Videli smo močerada in polže. Bilo je zelo lepo. Želim si, da bi večkrat priredili še kakšen naravoslovni dan, saj rada hodim v naravo.

Saša Kos, 2.b

Danes smo imeli naravoslovni dan. Šli smo v gozd. Nabirali smo liste in plodove. S plodovi se hranijo tudi živali. Ljudje jemo maline, robide in gozdne jagode. V gozdu je precej gob. Tudi nabirali smo jih veliko. Na poti smo srečali močerada. Naučili smo se razlikovati smreko in jelko. V gozdu raste podrast: leska, praprot, male smrekice. Nabrane plodove smo odnesli v šolo, da bomo pripravili razstavo.

Tina Gros, 2.b

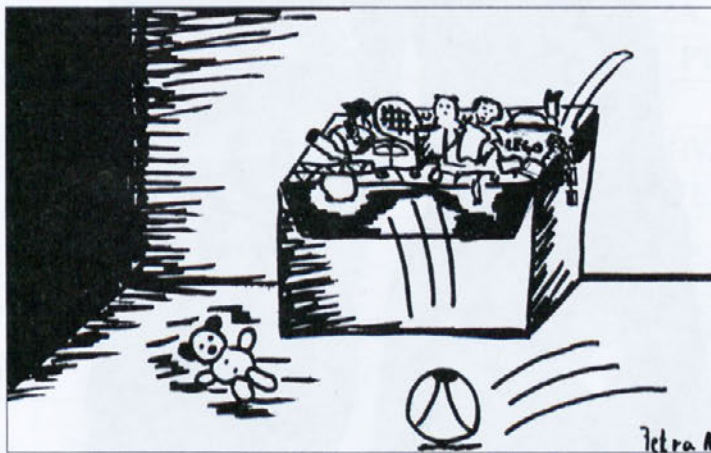
Bili smo v gozdu. Nabirali smo gobe. Našli smo veliko gob. Videli smo kuščarja. Trava je bila rosna. Videli smo veliko dreves in veliko plodov. Videli smo razbito ogledalo. Našli smo veliko kostanja. Nabrali smo veliko listov. Našli smo veliko polžev. Videli smo, kako polž je gobo. Videli smo veliko različnih gob. Našli smo užitne gobe in strupene gobe. Videli smo veliko žuželk. Gozd je bil zelo raven. Videli smo, kako so ljudje uničevali naravo.

Matej Slatnar, 2.b

... ZARADI PSA

Bilo je sobotno popoldne in moja mami me je vprašala, če bi lahko peljal psa ven na sprehod. Jaz sem temu seveda nasprotoval, ker se mi je zdelo brez pomena. S psom sva bila namreč že na sprehodu, in to pred samo tremi urami. In ker sva oba tako trmasta, sva se začela prepirati. "Ne bom peljal Nale ven, ker sva komaj prišla nazaj," sem rekel. "Pa zakaj ne?" "Saj sem že povedal." Potem je malo premišljevala in rekla: "Prav, ampak ko boš še kdaj vprašal za kakšen denar za v kino, bom jaz tudi rekla, saj sem ti ga pravkar dala." Potem pa sem rekel, da jo bom peljal, ampak je mami rekla, da jo bo potem ona peljala, če je jaz ne bom. Tako se kakšnih pol ure nisva pogovarjala. Potem pa sva bila oba toliko zaposlena, da sva na vse že pozabila.

Alen Boštjančič, 7.d

ROJSTNI DAN

Ura je bila devet zjutraj, ko je ravno sonce posvetilo na mojo posteljo. Glasno sem zazehala in skočila iz postelje. Oblekla sem se in se odpravila v kuhinjo. Ravno sem si pripravljala zajtrk, ko je zazvonil telefon. Oglasila sem se. Na drugi strani pa je bila moja prijateljica Saša. "Živjo, ta stara!" mi reče. "A maš dons kej cajta?" Odgovorim ji: "Ne vem. Zakaj pa?" Spet ona: "Da bi šle midve dons zvečer k Matjažu na rojstni dan!" Nekaj časa sem mencala, potem pa sem ji rekla: "Mogoče. Dej te bom pol nazaj poklicala." Ona pa reče: "Ja, OK. ČAO!" Spet sem se lotila svojega zajtrka. Medtem pa sem premišljevala, kako bi mamu prepričala, da bi me pustila tja. Čez čas sem začela pospravljati posodo, brisati prah in se ji prilizovati. Nekaj časa me je čudno gledala, potem pa je rekla: "Kaj spet hočeš?" Jaz pa sem ji priliznjeno rekla: "Mami, prosim, če grem lahko danes zvečer k Matjažu na rojstni dan? Saša bo tudi tam!" Odgovori mi: "Ne vem. Gotovo ne!" Jaz pa: "Ja, zakaj pa ne? Itak je konec tedna!" "Oh, pojdi no! Kdo te bo pa poslušal?!" mi je rekla. "Ampak samo do osmih!" Vsa jezna ji odgovorim: "Ja, pa ne no! Vsaj do enajstih." Mama pa mi še bolj jezna odgovori: "Ja, pa kaj še! Podaljšam ti še za eno uro, ampak... ! Samo kaj mi ušpiči!" "Ja, OK, no!" ji odgovorim. Poklicala sem Sašo in ji povedala za vse. Dogovorili sva se, kje se dobiva in ostalo. Na zabavi sem se imela super, toda žalostna sem bila, ker sem bila lahko samo do devetih! Vsi drugi so bili dalj časa!

Barbara Gašperlin, 7.d

SVETOVNA PRVAKA

MELANIJA KOGOJ

JURE MARKIČ

BARVA OČI	RJAVA	RJAVA
BARVA LAS	TEMNO RJAVE	SVETLO RJAVE
FILM	DIRTY DANCING	BUTEC & BUTEC
NAJ NADALJEVANKA	DRUŽINA ZA UMRET	DOSJEJI X, DRUŽINA ZA UMRET
NAJ PIJAČA	SOK	COCA - COLA
NAJ HRANA	ŠPAGETI, KALAMARI	PIZZA, ŠPAGETI
NAJ ŽIVAL	PTIČ, PES	PES, PTIČ
NAJ RASTLINA	VRTNICA	/
NAJ ŠOLSKI PREDMET	GLASBA	TELOVADBA SLOVENŠČINA
SIMPATIJA		JANJA
NAJ SOŠOLEC (-KA)	VSI - VSE	MIHA , VSI - VSE
NAJ MESEC	APRIL, JULIJ	AVGUST
NAJ DAN V TEDNU	PETEK, SOBOTA	PETEK, SOBOTA
ALI SO VAMA VŠEČ STEZICE?	JA	JA
ALI VERJAMETA V LJUBEZEN NA PRVI POGLED?	SEVEDA	JA

Jure je kar dober sošolec, čeprav se včasih malo frajari.

Matic Močnik, 7.c

Oba sta dobra prijatelja, Meli je zelo prijetna sogovornica.

Bejza Grašič, 7.c

Z Melanijo se zelo zelo dobro razumeva, saj je odlična sošolka in dobra bejba.

Matej Zoran, 7.c

Melanija je zelo faca in je prijazna.

Tjaša Trplan, 7.c

Jure je dober, le v šoli bi se moral bolj potruditi.

Miha Plesničar, 7.c

ČE BI BILO VSE PO MAMINO ...

Z mamino sva dobri prijateljici. Veliko stvari si zaupava, a ko začnem govoriti o fantih, se pogovoru raje odmakne. Saj me razume, da sem včasih sitna, ker ve, da sem že z eno nogo v puberteti; toda ne more in ne more razumeti, da imam v sobi takšen nered. Ves čas se pritožuje glede moje sobe. Ko pride v mojo sobo: "Saj soba izgleda, kot bi vanjo udarila strela!" Jaz sem poskusila že z vsemi fintami: "Saj ni tvoja soba. Če si ti pa smilim, jo pa sama pospravi!". Saj vem, da to ni prav lepo, a nič ji ni prišlo do živega. Ves čas mi dela sive lase glede sobe. Sedaj imam nov sistem. Vsako soboto moram pospraviti sobo. In to generalno. Vendar je naslednji dan zopet taka, kot je bila. Tega mami ne bo nikoli razumela, da imam jaz raje nepospravljeno sobo kot pa pospravljeno. Kar pa mami ne razume, pa je, da vedno, ko kupim hlače, so te vedno na zvonec. Pravi, zakaj ne bi nosila normalnih hlač. Jaz pa ji vedno odgovorim, da je to v modi. Vedno, ko ji to rečem, pa se namrdne in pove, da je vseeno kakšne kupim, saj tako ali tako potem ležijo kje v sobi na tleh. Ko pa jih gre iskat v sobo, da bi jih oprala, se pa pritožuje, da mora potem štiri ure iskati izhod iz sobe. Če bi bilo vse po mamino, bi bila tako napravljena kot dekleta pred stotimi leti. Bila bi prav staromodna. Saj nimam prav nič čez staro modo, samo meni to pač ni všeč. Mami pa tega ne razume in ne vem, če bo kdaj. Tretjič, kar pa mami ne razume, pa je, ko začnem govoriti o fantih. Tem pogovorom se raje izmika. Res, da vedno ve, kdo mi je všeč, saj ji sama povem. Na to nič ne reče. Če pa na primer omenim, da je fleten, itd. se pa noče več pogovarjati o tem. Včasih mi reče, da ona, ko je bila toliko stara, ni nič mislila na fante, a ji eno figo verjamem. Se pravi prav nič. Prav gotovo ji je bil vsaj en fant všeč. A mami to vse zanika. Vedno pravi, ko bom malo starejša, pa naj le gledam za fanti.

Suzana Cotelj, 7.d

VČASIH OBVELJA MOJA

Nekega dne sem rekel, da bi rad imel psa. Vsi v družini smo se strinjali, samo mama je nasprotovala. Rekla je, če privlečemo psa, gre ona od hiše. Vseeno smo ga šli kupit. Vse smo naredili zelo skrivno. Mami smo rekli, da gremo v Ljubljano po nakupih. Ona nam je seveda verjela. Šli smo k rejcu psov v Kranj. Od vseh psov, ki jih je imel, mu je ostal samo eden. Bila je psička in njeno ime je bilo Rea. Vsem nam je bila zelo všeč. Neprestano je skakala vame in me grizla za hlače. Kupili smo jo in se odpravili domov. Bilo nas je strah, saj nismo vedeli, kaj bo mama storila. Ko smo prišli v hišo, je mama stala na vrhu stopnic. Ko je zagledala Reo, nas je okregala. Prvih nekaj dni Reje še pogledala ni, sedaj pa sta največji prijateljici. Mama je rekla, da smo storili prav, ker je takrat nismo poslušali.

Tadej Žnidarič, 7.d

KDO JE FRAJER ?

Nekega dne, ko sem šel iz šole, sem se preoblekel in pripravil torbo za naslednji dan. Pripravil sem si kosilo. Kmalu zatem je domov prišla mama. Bila je vsa jezna. Začela mi je razlagati, kako grda razvada je kaditi in kako cigarete škodujejo zdravju. Vprašal sem jo: "Zakaj mi to

sedaj razlagaš?" Odvrnila je: "Zato, ker si šel po šoli kadit!" Rekel sem: "Kdo to pravi?!" "Nekdo mi je povedal," je rekla. "Pa je lagal!" "Jaz pa mislim, da ti meni lažeš!" je zavpila. "Zakaj pa bi jaz kadil?" sem jezno vprašal. "Da bi bil frajer," je odgovorila. "Če pa kadiš, pa že nisi frajer," sem odvrnil. Mami pa je rekla: "Vem. Mogoče ti pa sedaj bolj verjamem. Vprašala bom še očeta, ali ti on verjame." Gre v kuhinjo. Kmalu pa pride nazaj in reče: "On ti verjame. Sedaj pa mislim, da nisi lagal. Oprosti, ker sem se tako spravila nate." Potem pa je šla v trgovino.

Luka Pogačnik, 7.d

ZDRAVILO ZA UČENJE

Tistega dne mi je šlo v šoli vse narobe. Ko sem prišla domov, mi je mama naložila polno opravkov, tudi to, da se učim. Odšla sem v sobo in utrujeno vzela zvezke iz torbe. Nisem se mogla učiti, mislila sem na nekaj drugega. Nenadoma sem si zaželela: "Ko bi le poznali zdravilo za učenje!"

Nenadoma sem plavala v velikem črnem morju, ki me je kar samo neslo naprej. Pristala sem v deželi, kjer je bilo vse narobe: cvetice so imele debela, drevesa stebela. Ljudje so hodili po štirih nogah, živali so se sprehajale po dveh. Začudena sem se razgledovala okoli. Tedaj se je nebo zaiskrilo in vsepovsod je bila tema. Ko se je sonce spet pokazalo, je bilo vse v najlepšem redu. Živali so bile na štirih tacah, ljudje so hodili po dveh. Naenkrat pa je k meni prišel čuden znanstvenik. Že na pogled je bil tako smešen, da sem se pričela smejati. Tudi on se je nasmešnil, nato mi je rekel: "Si v deželi znanosti, kjer si želimo iznajti zdravilo za učenje, ker bi to postavilo vse na svoje mesto. Nič več ne bi hodili pol dneva kot žival, pol pa kot človek. In le ti mi lahko pri tem pomagaš." "Aha," sem pomislila, "zdravilo za učenje." "Super!" Na glas sem rekla: "Zraven sem!" Iznajdba je bila zelo čudna. Cel dan sem morala tekati po deželi in iskati polžja krila, ptičje plavuti in repe raznih živali, ki jih sploh nisem poznala. Vendar mi je uspelo in ob koncu dneva sem vse nesla znanstveniku. Našla pa sem ga na vseh štirih. "Joj," sem pomislila. "Zdaj moram sama iznajti to zdravilo." Videla sem razne cevke in stekleničke, v katere sem pričela vlivati sestavine. Na koncu sem dobila rdečkasto-zeleno tekočino. Kapnila sem dve kapljici na zemljo in

"Se učiš?" Zdramil me je mamin glas. "Oh!" sem jezno pomislila. "Še malo bi počakala, pa bi mi uspelo iznajti zdravilo za učenje. Potem se mi ne bi bilo treba nikoli več učiti!" Nenadoma mi je po roki spolzela rdeče-zelena kapljica. Tedaj sem vedela, da to niso bile le sanje.

Nastja Gosar, 6.c

TOVARNA SMEHA

Nekega dne sem gledal televizijo, na kateri so kazali nesrečne Ijudi, vojne in Iakoto. Tedaj pa me je prešinila ideja, da bi naredil ljudi srečne in vesele. Tuhtal in tuhtal sem, naposled pa sem se odločil, da stopim do svojega prijatelja Možgankota. Odšel sem k njemu in mu vse povedal. Njemu se je zdela ta ideja genialna. Odločila sva se, da zgradiva stroj smeha. Potem sva dolge ure opravljala raziskave in risala načrte. Ko sva opravila, sva se lotila gradnje stroja, ki bo proizvajal smeh. Končno sva ga zgradila in ga preizkusila. Ni deloval. Tedaj pa se je meni

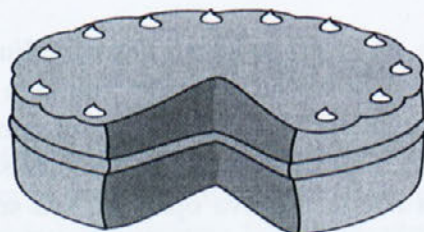
utrnila ideja. Srečni Ijudje bi se morali smejeti v stroj smeha, ki bi smeh shranil, potem pa bi s smehom okužil nesrečne Ijudi. Stroj sva spet vključila . Kako sva bila vesela, ko je deloval. Poimenovala sva ga Smehomeh. Odpravila sva se iskat srečne Ijudi - predvsem otroke. Ko sva jih našla točno tisoč, smo hitro vsi stekli k Smehomehu. Možganko ga je vključil in vsi smo se začeli smejeti. Smehomeh je začel shranjevati smeh in kmalu ga je bilo toliko, da bi kmalu počil. Tedaj sva se povzpela v balon, na vrh privezala Smehomeh in ga prižgala. Poleteli smo po vsej deželi. Smehomeh je izpustil smeh in kmalu so bili vsi Ijudje v tej deželi srečni. Ko sva priletela nazaj, so naju bučno pozdravili otroci. Kmalu sva se lotila tovarne smeha. Rekla sva si, da ko bo tovarna zgrajena, poletiva po vsem svetu in narediva vse Ijudi srečne.

Jan Leban, 6.c

NA ROJSTNEM DNEVU

Od vseh rojstnih dni mi je najbolj ostalo v spominu letošnje praznovanje s sošolkami in prijateljicami . Zmenile smo se , da pričnemo ob pol petih. Najprej sem preživela obdobje zvoncev, rokovanja in daril. Počakale smo, da smo se vse zbrale, nato pa pričele jesti in kramljati. Čez nekaj časa se nam je zahotelo, da bi se nekaj šle. Odločile smo se, da odidemo na podstrešje, kjer smo brskale po škatlah in vsaka se je zagledala v kakšno staro šaro ali modni dodatek. Pograbile smo klobuk, revolverski pas, lasuljo, pustno masko, bergle in še nekaj drugih okraskov. Ko se je kakšna napravila v jopico in stare čevlje, je druge vprašala : "Poglejte me. Kakšna se vam zdim? Kot Marilyn Monroe sem, mar ne?" Druge smo se zahitale in ji hitele dodajati še druge stvari. To nas je pripeljalo v oblikovanje kostumov za mladoporočenca in duhovnika. Zdelo se mi je, da je hotela vsaka biti čim bolj izvirna. Medtem smo se pogovarjale in zbijale šale ter obujale spomine. Nekaj časa je minilo in pripravljene smo bile na poročno ceremonijo. Anita si je nadela roza klobuk s trakom, govorila, da je stara večča, jaz sem bila nevesta, Lea ženin s spremenjenim glasom, ogromno rdečo grivo, berglami in policijsko kapo, Maša neizobraženi duhovnik, ki je naju z Leo prekrstil v Francka Frančiška Jožefa III. in Micko Marijo, ostale pa so bile načičkane družice. Odšle smo na dvorišče in izvedle del poroke pred oltarjem. Videla nas je tudi moja mami in nas vtisnila na fotografski film za večno. Kasneje smo izvedle še eno ohcet, tokrat z nosečo nevesto. Ko je minila ura tega početja, smo si morale priznati, da smo malce utrujene in naveličane, zato smo se odšle okrepčat. Kasneje se nismo več vrnile na podstrešje, ampak smo šle na sprehod in nizale perlice na vrvico. Žal je bila kmalu ura že tako pozna, da so prijateljice morale oditi. Ko sem zvečer vse pospravila, se umila, sem srečna legla v posteljo in še enkrat hitro premlela film dogajanja na rojstnem dnevu. Ugotovila sem, da smo znale uživati skupni trenutek življenja. Naslednji dan smo bile v šoli vse zadovoljne in ugotavljale, da smo se imele lepo in je bilo prijetno zakorakati v otroško igro z odkrivanjem predmetov.

Teja Kikel, 6.c

VELIKE PESMI MALIH PESNIKOV

SESTRA

Sestra moja, mala Nastja,
včasih rada mi nagaja,
jezik mi pokaže
in eno mi primaže.

Mamica naju miri:
"Čakaj, čakaj Nastja ti!"
A vseeno mojo Nastjo
rada imam jo kar za tri.

Urška Planinc, 5.a

Sestri ime je Anja.
Elegantna kot le kaj.
Smeji se tudi rada,
Tudi, ko flavto igra.
Radi se imava,
A najbolj, ko je ni doma.

Eva Pangeršič, 5.a

Sestra je oseba, s katero deliš
dobre in slabe trenutke
in ti pomaga,
ker je z istega praga.

Sestra vedno ti stoji ob strani
in pred sitnobami te brani.
Zna ti tudi dobro svetovati
in te pravi čas spametovati.

Gaja Vester, 5.a

TETKA

Oh, tetka moja zlata,
rada te imam.

V šolo me pospremiš,
ko mami ni doma.

Ko nekaj gre narobe,
k meni prihitiš.

Me hitro potolažiš
in se mi smejiš.

Eva Dežman, 5.a

MAMICA

Mamica me zjutraj zbudi,
komaj si pomanem oči, že zajtrk sledi.

Ko v šolo odhitim, mami drži pesti,
da petko dobila bi.

Dobro ve, kaj meni diši,
zato kuha le najboljše jedi.

Zvečer pa usede k meni se,
da povem ji tegobe vse.

Potem pa sladko zaspim
in sanjam o tem.

Laura Stritih, 5.a

CVEK

Cvek nadležna je ocena,
ki se hitro pripeti.
Učenci malo se uče
in slabe ocene vse povprek lete.

Starši se jezijo,
ker petice ne frčijo,
učitelji pa v šoli
za glave se držijo.

Nastja Papler, 5.a

NALOGA

Kadar je naloga v redu,
je cel razred že vesel
in učiteljica gleda,
ali od veselja kdo peti bo začel.

Kadar je naloga slaba,
cel razred kislo se drži,
vsi že komaj čakamo,
da k odmoru zazvoni.

Matej Meglič, 5.a

Kdo le mi bo naredil najtežjo stvar,
ki tehta toliko kot slon in komar,
je temna kot noč
in nihče mi ne priskoči na pomoč?

Le kaj je to čudo,
ki name preži,
povsod me preganja,
o njej se mi sanja.

Ta stvar je pozabljena naloga,
ki v domačem zvezku se mi roga.
Sedaj pa hitim, hitim,
da domačo nalogo naredim.

Gašper Bodlaj, 5.c

PETICA

Petica je odlična ocena,
ki si jo želim.
Če se učim,
to oceno dobim.

Včasih se zanjo potrudim,
včasih pomoč ponudim tistim,
ki si jo želijo,
da to oceno dobijo.

Matic Pikovnik, 5.a

POMLAD

Spet prišla je k nam pomlad,
zvončki so vzcveteli in
ptički so zapeli.

Črički so pogledali iz zemlje,
pesmice nam pojejo
za veselje.

Fantje punce gledajo,
od strani jih opazujejo,
a do njih ne upajo.

Vse cveti in vse brsti,
vse zvoni in vse žgoli,
za vse to pa nismo krivi mi.

Urša Starc, 7.a

Ko sneg skopni
in travnik vzcveti,
takrat vemo, da je
tukaj pomlad.

Rože so zacvetele,
vse v čar objele.
Prišla je pomlad,
ki jo ima vsak rad.

Mihaela Nolimal, 5.b

KORALDE

Koralde so lepe zelo,
ko se svetijo tako.
Modre, rdeče, zelene
ali pa tudi rumene.
Lahko so iz školjk ali zlata,
meni je vseeno, kar se poda.

Jošt Vrabič - Koren, 5.b

VRTNICA

Vesela sem, ko te vidim,
Rada te slišim,
Ti pomeniš mi vse,
Nikoli ne zapusti me.
In vedno me spominjal boš, saj
Car mojega srca si ti,
Ampak nekoč te morda nekdo nadomesti.

Maša Švab, 6.c

SRČEK

Srčno rano si mi pustil,
Res boli me ob misli nate,
Čeprav moje srce govori, da sem vate,
Eh, saj ti odšel si daleč stran.
Kaj naj naredim sama zdaj?

Maša Švab in Anita Dubravčič, 6.c

SREČA

Sonček na nebu sije,
Ravna pot čez travnik vije,
Edina na jasi sem bila,
Čakala sem, da mimo pride
Angel mojega srca.

Nastja Gosar, 6.c

Samo eno noč,
Rečem ti lahko noč,
Enkrat pa
Črtaj stran,
Ampak vrni se nazaj.

Aleš Mandič, 5.b

MAMICI

Moj obraz je kot tvoj obraz,
A v ogledalu vidim le svojega.
Mamica moja, podobni sva si
In ti in jaz sva mati in hči.
Cele dni in cele noči
In ob ljubezni z mano si ti.

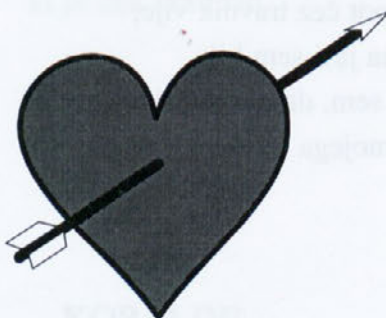
Katrina Mandič, 6.c

KAJ JE LJUBEZEN?

Ljubezen je ena prava pesem,
kakor pesem ptic,
ki naznanjajo pomlad,
je kakor ples sredi travnikov cvetočih,
sredi pomladnih dni.

Popelje nas
v čarobni pravljичni svet
zaljubljenih src
in lepih besed;
tja, kjer poljubček zmaga,
če lepa beseda ne pomaga.

Jasmina Bučan, 7.a

MIR

Moja želja je mir.
Imeti ga je lepo.
Razdeliti si ga moramo.

Domen Haler in Rok Jančar, 5.b

PESEM NEKOMU

Pišem nekomu, ki ga ne poznam.

Enkrat rada videla bi ga, priznam.

Sanjalo se mi je o njem.

Edini, ki dal je vsem

Moč, da zaspal si v sen.

Nekoč pa videla sem ga,

Eleganten glas privabil me je tja,

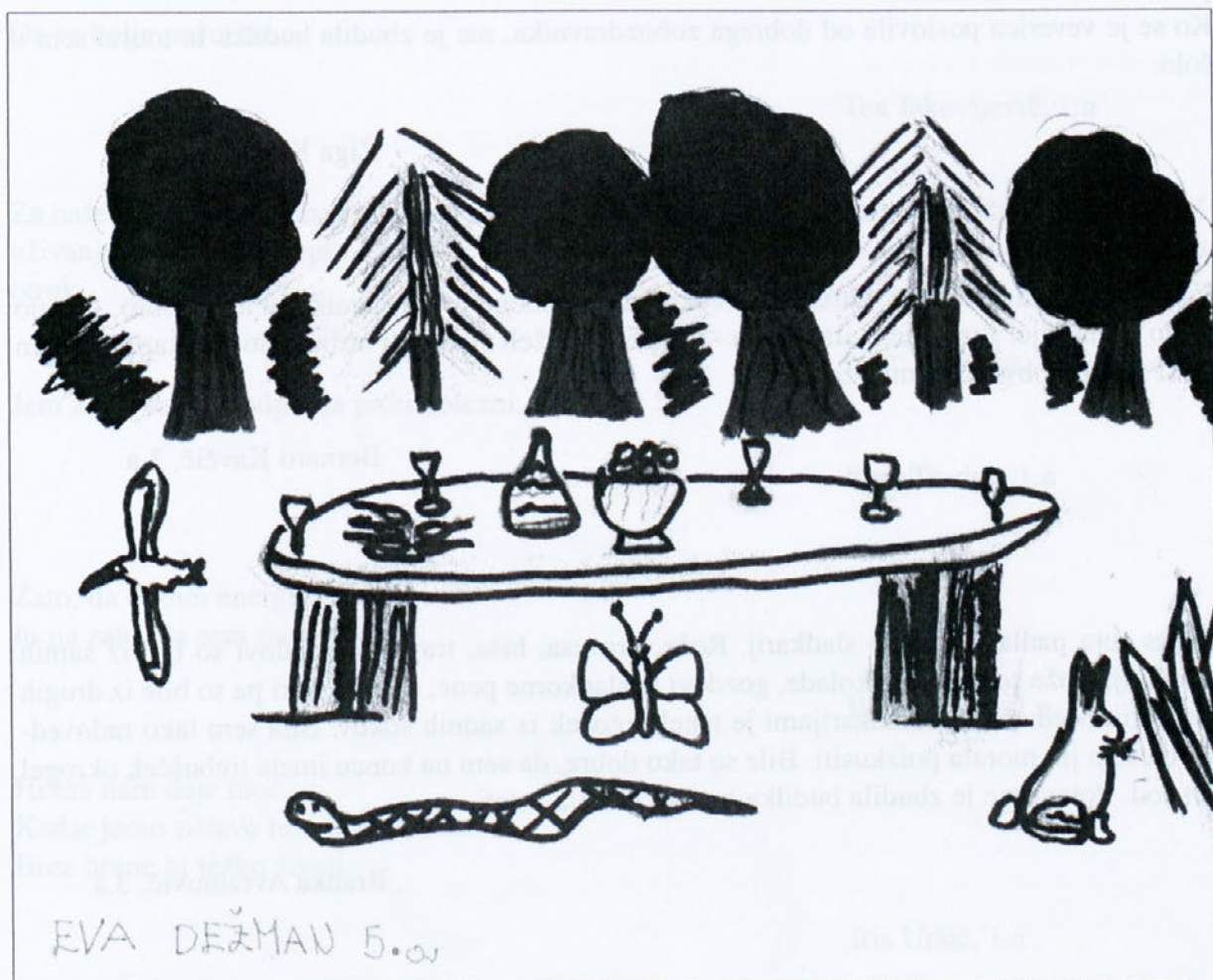
Ko zagledala sem ga,

Od presenečenja skoraj padla sem na tla.

Mislila sem, da je oseba.

Upanje je bilo, vendar je bil samo dobri duh galeba.

Tina Penuš, 6.c

V DEŽELI SLADKARIJ

Prijateljsem sem pripovedovala, kakšne sladke sanje sem sanjala ponoči. Sanje so me ponesle v Deželo sladkarij. Kamorkoli sem pogledala, so bile same sladkarije. Na drevesih so namesto sadežev rasli pisani bonboni. Pot me je peljala v mesto. Hiše so bile zgrajene iz čokolade, strehe so bile narejene iz čokoladnih piškotov, namesto dimnika pa je bila lizika. Rože so bile iz marcipana. Ceste s bile posute s sladkorjem, travniki pa s čokoladnimi mrvicami. Otroci so se kopali v bazenih. Eden je bil poln stopljene čokolade, drugi sladkega malinovca, v tretjem pa je bil sladoled. Iz vodovodnih pip je tekel sladek kakav. Če si pogledal otroke, so bili debelušni in vsi piškavih zob. V tej deželi so imeli tudi svoje sonce, ki ni moglo stopiti vsega sladkega, saj je bilo sonce velik rumen bonbon. Ko sem se zjutraj zbudila, me je bolel trebuh. Ali sem v Deželi sladkarij pojedla preveč sladkih dobrot?

Eva Markič, 3.a

Ko sem šel zvečer v posteljo in sem zaprl oči, sem v sanjah odpotoval v čudno deželo. Na travniku so namesto rož rasli bonboni, gozdovi pa so bili iz pisanih lizik. Po njih so skakale veverice in jih veselo grizljale. Naenkrat sem s pisane lizike zaslišal jok. Pogledat sem šel in zagledal veverico, ki je jokala, saj jo je zelo bolel zob. Ker se mi je zasmilila, sem jo odpeljal k zobozdravniku. Popravlil ji je zob in obljubila mu je, da bo odslej jedla samo še lešnike, lizik pa se ne bo niti dotaknila.

Ko se je veverica poslovila od dobrega zobozdravnika, me je zbudila budilka in moral sem v šolo.

Žiga Konc, 3.a

V deželi sladkarij šole ni. Otroci jejo čokolado, bonbone in še marsikaj. Pa ni dobro, da jejo samo sladkarije. Jaz pa jem sladkarije - včasih. V deželi sladkarij otroci jejo sladkarije, potem pa si morajo obvezno umiti zobe.

Bernard Kavčič, 3.a

Danes sem padla v Deželo sladkarij. Rože, drevesa, hiše, travniki, gozdovi so bili iz samih sladkarij. Rože so bile iz čokolade, gozdovi iz sladkorne pene, druge stvari pa so bile iz drugih sladkarij. Med samimi sladkarijami je tekel potoček iz sadnih sokov. Bila sem tako radovedna, da sem jih morala poizkusiti. Bile so tako dobre, da sem na koncu imela trebušček okrogel kot sod. Potem me je zbudila budilka in sem morala vstati.

Branka Avramovič, 3.a

ZAKAJ JEMO?

Zato, da lahko živimo.

Zato, da zrastemo.

Zato, da ne umremo.

Monika Škof, 1.a

Jem zato, da bom velik in močan.

Jem zato, da sem zdrav.

Včasih jem sladkarije, ker so dobre.

Nejc Vertelj, 1.a

Jem zato, da rastem in se razvijam.

Jem tudi zato, da potešim lakoto.

Matic Lavrič, 1.a

Da se bolje počutim.

Tea Jakovljevič, 1.a

Za naše življenje potrebujemo hrano. Kupimo jo v trgovini, zelenjavo pa pridelamo na vrtu. Z uživanjem hrane si krepimo zdravje. Dobro hrano imam zelo rad. Na svetu je veliko lačnih otrok.

Nejc Pirnovar, 1.a

Jem zato, da sem odporna proti bolezni.

Sara Truden, 1.a

Zato, da dobim energijo.

In pa zato, da sem močna.

Ema Blažič, 1.a

Hrana nam daje moč.

Kadar jemo zdravo hrano, smo zdravi.

Brez hrane bi težko živeli.

Iris Uršič, 1.a

Zjutraj, preden grem v šolo, jem zajtrk.
Najraje imam juho pri kosilu.
Včasih pomagam mami pripraviti torto.
Zadnjikrat sem mazala palačinke, ki smo jih jedli za večerjo.

Eva Silvija Novak, 1.a

Hrano potrebujemo za rast in gibanje.
Jesti moramo različno hrano.
Najraje imam sladkarije.

Nina Bajželj, 1.a

Zato jemo, da nismo lačni.
In, da se najemo.
Jem, da rastem.
Jem, da se lahko igram.

Ana Veternik, 1.a

Jemo zato, da bomo veliki.
Jemo zato, da živimo.
Jemo zato, da nismo lačni.
Igral sem se v svoji sobi. Sestavljal sem avto. Takrat me je mami poklicala na kosilo. Vsi so že sedeli za mizo. Zagledal sem špagete in omako, takoj sem začel nergati, da ne bom jedel. Slišal sem, da moram jesti, če hočem zrasti. Začel sem jokati in lahko sem pustil omako. Le zakaj moramo jesti.

Miha Japelj, 1.a

IZGUBIL (-A) SEM SE

Nekega dne sem šla v gozd in se izgubila. Bila sem zelo prestrašena in zelo me je zeblo. Videla sem nekega škrate, kako je nabiral jagode. Jagode so bile zelo rdeče. Jaz pa sem bila lačna. Šla sem k škratu in ga vprašala, če lahko tudi jaz utrgam jagodo. Škrat je od strahu zbežal v luknjo, jaz pa sem začela jesti jagode. Bile so zelo okusne. Bila sem zelo utrujena, zato sem tudi zaspala. Ko sem se zbudila, je bil ob meni škrate in mi pel pesmico. Zelo sem se prestrašila. Škrat je nehal peti pesmico in me vprašal, kaj delam sama v gozdu. Vprašal me je, kje sem doma. Razložila sem mu, kje sem doma. Skočil mi je na ramo in mi pokazal pot domov. Ko me je peljal domov, mi je pokazal, kje stanujejo njegovi prijatelji. Kmalu sva bila doma na dvorišču. Škrata sem peljala k mamici. Ko sem ji ga pokazala, se je zelo prestrašila. Povedala sem ji, da sem se izgubila v gozdu in da mi je dobri škrate pokazal pot do doma. Ura je pričela zvoniti. Ugasnila sem jo in ugotovila, da so bile vse to lepe sanje.

Teja Fajfar, 3.b

Bilo je jesensko jutro, ko sva se z očijem zmenila, da greva po gobe. Hodiva po gozdu in ne najdeva ničesar. Z očijem sva se zmenila, da greva po krajih, kjer je veliko gob. Najprej sva šla na Seva, potem v Govejce in iščeva gobe. Usedel sem se malo na štor in se odpočil. Oči gre in me pozabi. Jaz pa čez par minut opazim, da me je pozabil, zato začnem vpiti: "Oči, oči, oči!" A se ni oglasil. Slišal sem, da me nekdo kliče, zato sem vpil nazaj. Prijatelj me je našel, zato sva šla skupaj domov.

Andraž Bučan, 3.b

SANKANJE

Nekega dne sem se sankal s sankami. Sankat sem se šel na Pod Storžič. Cesta je bila zelo ledena. Sanke so bile težke. Vsi skupaj pa smo prišli do kočice. Tam smo popili čaj. Potem sva s sestrico pojedla sendvič. Čez nekaj časa smo plačali čaj in se poslovili. Vzeli smo še sanke in se odpeljali po cesti. Pot je bila spolzka. Med potjo sem velikokrat padel s sank. Pripeljali smo se v dolino. Vsi smo se veseli usedli v avto in odšli proti domu.

Nejc Doberlet, 3.b

POČITNICE

Na počitnice sem odšla v Afriko. Tam sem srečala opico, po imenu Dandika. Včasih mi je govorila pravljice, ali pa sva šli plavat. Popoldne sva šli igrati golf in košarko. Zmeraj sem morala jesti banane ali kokos. Včasih sva šli pozdravit raka Pleškota. Ta se je hranil s črvi in se praskal po nogi, ker ga je žaba ugriznila. Ko sva prišli do raka, me je začudeno pogledal in rekel: "Kaj pa ti tu, Indijanka?" "Jaz nisem Indijanka, ampak Slovenka." "Aja, oprosti." "Je že dobro." "To je moja prijateljica," je rekla opica. Ko sem spoznala raka Pleškota, sem se vrnila v kamp in

zaspala. Toda nisem imela mirne noči, ker je opica skakala po moji glavi, ker je bila lačna. Nisem hotela vstati, ker sem šla naslednji dan domov in nisem hotela biti zaspana. Ko se je zjutraj zdanilo, sem se zbudila in počasi odpeljala domov.

Teja Pavec, 3.b

SANJE

Ko sem se zvečer vrnila iz glasbene, sem bila zelo zaspana. Hitro sem se oprhala, si umila zobe in odšla v svojo sobo. Oči so se mi kar same zaprle. Vstala sem iz postelje. Na okno so potrkali medvedje. Najprej so povedali, kako jim je ime, povedali pa so tudi, da imajo veliko ladjo, zasidrano v pristanišču. Najprej se je predstavil največji, ki mu je bilo ime Vseznalček. Bil je kapitan ladje. Predstavili so se tudi ostali mornarji. Ime jim je bilo: Matejček, Robi, Violko, Matko in Matejko. Povabili so me, naj grem z njimi. Mamici, očku in bratu sem napisala sporočilo, da jih ne bi skrbelo. Medvedi so sedeli na čudežni ladji, ki je imela krila. Hitro sem skočila na ladjo. Odleteli smo v čudežno deželo. V deželi je bil medvedji hotel. Pred hotelom je bil vrtiljak za 3000 potnikov in tobogan dolg 5000 metrov. Vstopila sem na vrtiljak. Luči so zagorele, kapitan Vseznalček je zavriskal: "Juhuhu". Potem je prišel ropar in v vrečo vrgel Matkota. Začeli smo ga reševati. Vseznalček je prijel roparja in ga vrgel v vodo. V vodo je padla tudi vreča, v kateri je bil Matko. Ropar ni znal plavati in je potonil, Matko pa je s težavo priplaval do nas. Vsi smo bili srečni. Medvedi so me odpeljali domov. Ko sem se zjutraj zbudila, sem spoznala, da so bile vse to le sanje.

Taja Kosmač, 3.b

KO SEM BIL SAM DOMA

Neko soboto je mami odšla v službo. Tako sem bil celo dopoldne sam doma. Mami mi je naročila, naj do druge ure pospravim igrače in posesam dnevno sobo. Zjutraj sem po televiziji gledal sobotno matinejo. Zadnji film je pripovedoval o štirih fantih, ki so reševali Zemljo pred nepridipravi iz vesolja. Kar naenkrat se mi je zazdelo, da zločinci prihajajo k nam. Hitro sem se odločil, da se pripravim na njihov prihod in začel sem pripravljati zasedo. Iz kock sem sestavil vesoljske ladje za napad v zraku, rakete, za past pa sem potreboval mamino posodo in pokrovke. Tako sem dobro pripravljen pričakal vesoljske zločince, ko sem zaslišal zvonec in odklepanje vrat. Mami je sredi pozdrava izgubila glas, ker je zagledala razdejanje v dnevni sobi in kuhinji. Že sem slišal vpitje, kaj vse to pomeni. Prav malo me je brigalo, da sem pripravljen na obrambo Zemlje pred vesoljskimi zločinci. Zato sem moral začeti pospravljati. Vesoljske ladje in rakete pa sem za vsak slučaj shranil pod posteljo, da me ne bi vesoljci presenetili.

Jure Tarman, 3.b

ZABAVA V BELI HIŠI

Nekega dne so v beli hiši pripravili zabavo poroke. Prišli so vsi, ki so bili povabljeni, razen malega Lukca. Ni hotel na zabavo v belo hišo. Luka je imel mačko, ki je Lukca, svojega naga-jivčka, imela zelo rada in ker mačka ni smela na zabavo, Lukec tudi ni hotel. Brez nje ne gre nikakor. In tako se je zabava v beli hiši končala in Lukcu je bilo žal, da ni šel. A vseeno je bil vesel, saj je imel še vedno svojo malo mačko.

Mateja Gregorčič, 3.b

DAN PRI VESOLJCIH

Premetaval sem se po postelji in kar nisem mogel zaspati. Preštel sem že vse ovce v ogradi, a spanja in bilo od nikoder. Kar naenkrat pa skozi okno zagledam čudno svetlobo. Stekel sem k oknu in se ozrl v temno noč. Pred mojim oknom so se dogajale čudne reči. Najprej se je pojavila močno vijolična svetloba, ki se je spremenila v mavrico, nato pa sem opazil, da je prav pred našim blokom pristala vesoljska ladja. Iz ladje so poskakali pritlikavi možici z zelo dolgimi rokavi in stekli po stopnicah navzgor. Kar naenkrat so se pojavili sredi moje sobe in me odnesli v vesoljsko ladjo. Odpotovali smo v vesolje. Ko sem končno le zbral toliko poguma, da sem pogledal kam gremo, smo že pristali na Modri Nadorjakinji. Enega od vesoljcev sem prosil, če bi me peljal na sprehod po vesolju. Res sva šla, a še prej so mi dali bombo s kisikom in bombo z ognjem, da bi se lahko vrnila na postajo. Med sprehodom mi je pokazal planet Jupiter in mi razložil, da ima tako močno magnetno polje, da te potegne kar k sebi, če se mu preveč približaš. Nato mi je pokazal tudi planet, ki ima strupen obroč. Ko sva se vrnila, sva dobila večerjo v obliki tablete in odšli smo spat. Naslednji dan sem jih vprašal, zakaj so me sploh vzeli s seboj. Povedali so mi, da so me slišali, ko sem govoril, da bi šel rad v vesolje. Nato so me vprašali, če bi šel rad domov. Ker sem vedel, da bo mamico skrbelo, če me ne bo našla v moji postelji, sem jih prosil, če me odpeljejo nazaj. Ob slovesu so mi podarili tudi prenosni računalnik in me naučili, kako ga moram uporabljati, če se želim z njimi pogovarjati. Vesel sem bil, da sem postal njihov prijatelj. Vedno, kadar imam težave s spanjem, pokličem prijatelje prek računalnika in hitro me pridejo iskat za kakšen potep po vesolju. Seveda je to moja skrivnost, za katero niti mamica ne sme vedeti, saj mi nočnih potepov prav gotovo ne bi dovolila, posebno tistih v vesolje ne.

Anže Šarbon, 3.b

ČAROBNI NAPITEK

SESTAVA: 1 POLOVICA KRAVE

RED BULL

1 ŽLIČKE KISA (PAJKOVEGA)

1 STARA SMRDLJIVA NOGAVICA

1/3 ŽARNICE

EN AVTO

PRIPRAVA:

Najprej polovico krave zavrete v loncu in dodate red bull. Potem to vse skupaj zavrete. V pečico daste avto in 1/3 žarnice in vse to zelo popečete. Ko je pečeno, daste v vrč (v pečici se avto pomanjša). Kuhano kravo daste v drug vrč. Potem nogavico daste nad ž`šporget`. Prelijete jo s pajkovim kisom. Vse skupaj zlijete v skledo in potem popijete.

UČINEK:

Ko boste popili, vam bo obraz postal rdeč in dim vam bo šel skozi ušesa. Potem boste lahko tekli kar po vodi in prehiteli hiter čoln za tekmovanje. Če boste ostali brez ene roke, oz. napoj ne bo deloval, vam lahko roko prišijem nazaj.

Mohor Kordež, 4.b

POTREBŠČINE:

pomarančo, limono, jabolko, sladkor, kivi in hruško.

PRIPRAVA:

Vse sestavine zmiksamo, dodamo malo vode in kokte. Dobimo odličen sadno čarobni napitek.

Luka Pirnovar, 2.a

BANANINO MLEKO

Za pripravo potrebujemo:

1l mleka, ki naj bo hladno, zatem štiri banane zrežemo na drobne kose, katere v mleku s paličnim mešalnikom dobro zmešamo v kašo. Mleku dodamo potem še sladkor in vanilij sladkor. Bananino mleko serviramo v visoke kozarce, posujemo s kakavom in čarobni napitek je gotov.

Andrej, 2.a

MLEKO S SADNIM SOKOM

V osoljeno vrelo mleko zakuhamo podmet, ki smo ga pripravili iz majhne količine moke in vode. Dobro premešamo. Mleko naj vre tri minute, nato ga odstavimo. Ko se na pol ohladi, dolijemo sadni sok, dobro premešamo in prelijemo v kozarce.

JABOLČNI KOKTAJL

- 1 kozarec jabolčnega soka
- 1 kozarec pomarančnega soka
- koščki ledu

Zmešamo enak del pomarančnega in jabolčnega soka. Preden ponudimo, dodamo po želji tudi kocke ledu.

PRIDNOST

14 žlic zdravja
8 žlic pridnih možganov
košček sreče in veselja

Sara Likozar, 2.a

ČAROBNI NAPOJ

Nekega dne je šla Anita v trgovino. Na poti je našla steklenico. Odprla jo je in našla sporočilo. Na njem je pisalo, kako se steklenica spremeni v čokolado. Anita je sporočilo takoj prebrala. Nato je šla v trgovino. Nakupila je vse potrebno in odšla nazaj domov. Ko je prišla domov, se je sezula in šla v svojo sobo. Iz vrečke je vzela steklenico in jo dala v vodo. Nekaj minut je počakala, ko je iz vode in steklenice nastala čokolada. Odvila jo je in jo začela jesti. Ker je bila tudi čokolada čarobna, je nikoli ni zmanjkalo. In tako je vse življenje imela čokolade na pretek.

Trnovec Helena, 4.a

ČAROBNI NAPITEK ZA NEVIDNOST

Rabimo:

- pol litra kisa
- 5 dag žabjih krakov
- 15 g popra
- 4 jajca
- moka (koruzna)

Vse dobro premešamo. Ko to dobro premešamo, zalijemo z 2 dl deževnice. Ko to popijemo, počakamo 5 min. Zagotovo bo delovalo. Ko počakamo 5 min., se nam iz telesa spusti dim in postanemo nevidni. To učinkuje ob polni luni pri porednih otrocih.

Matic Šmejic, 4.b

ČAROBNI NAPOJ

Nekega dne sem se vozil s kolesom. Ko sem padel v travo, sem zagledal stekleničko. V njej je bil list, na katerem je pisalo: RECEPT ZA ČAROBNI NAPOJ! Takoj sem stekleničko pobral in jo odnesel domov. Doma sem recept dobro prebral. Potem sem pripravil potrebne sestavine za čarobni napoj in jih dal v lonec in premešal. Na koncu sem dobil rdečo tekočino. Ko sem to popil, sem se počutil zelo dobro. Naslednje jutro sem vstal, se umil, potem pa me je mami peljala v šolo. V šoli smo pisali kontrolno nalogo iz matematike. Edini v razredu sem pisal pet. Naslednji teden pa smo pisali kontrolno nalogo iz slovenščine. Tudi to kontrolno nalogo sem pisal pet. Na koncu leta sem bil odličen v matematiki, slovenščini in spoznavanju narave in družbe. Toda čez dve leti so se ti uspehi končali, saj sem slovenščino pisal tri. Ugotovil sem,

da čarobni napoj ne deluje več. Ta čarobni napoj sem skuhal še petkrat, pa ni bilo nič drugače. Ko pa sem recept pogledal še enkrat, sem opazil, da na zadnji strani lista piše SAMO ZA ENKRATNO UPORABO ! Ko sem to prebral, je bilo čarovnij zame dovolj. Spet sem postal čisto navaden človek.

Anže Roblek, 4.a

ČAROBNI NAPITEK

V čarobni napitek damo:

- 1 liter vode
- 2 žlički sladkorja
- 2 jajci
- 1 banano
- 5 žličk popra

Vse to dobro premešamo in takoj damo v hladilnik ter počakamo 24 ur. Ko mine 24 ur, vzamemo iz hladilnika in damo na majhno žličko eno kapljico. Drugo, kar nam ostane, pa damo nazaj v hladilnik. Ko se boste naslednji dan vračali iz šole domov, si boste mislili, da ste bili v šoli samo eno uro. Ko pa se boste zares začeli učiti, pa boste znali vse na pamet v petih minutah.

Samo poskusite ga!

Luka Klofutar, 4.b

PA SE JE PRISMODILO

Nekega dne sem ostal sam doma. Ko sem bil lačen, sem iskal po hladilniku. Nekaj sem kuhal, potem je poklicala moja mami Simona. Med pogovorom sem zavohal, da iz kuhinje smrdi. Hitro sem stekel v kuhinjo in videl, da se je prismojil krompir. Ugasnil sem štedilnik in odstavil krompir. V lonec sem nalil vodo. Stekel sem v sobo, kot da ni nič bilo. Bil sem srečen, da ni zagorelo stanovanje in v prihodnje bom pazil.

Janez Petan, 3.b

Prišel sem iz šole. Odločil sem se, da si bom sam pripravil kosilo. Spekel sem pleskavico in dal kuhati krompir. Pri vratih je pozvonilo. Bila je soseda. Rada bi mi pokazala nove igrice, ki jih je dobila. Šla sva. Med igro sem pozabil na krompir. Ko jo je mami poklicala h kosilu, sem se spomnil. Tekel sem domov. Bilo je vse zakajeno. Krompir se ni več kuhal, ampak pekel. Prezračil sem kuhinjo. Posodo s krompirjem pa vrgel proč. Jedel sem pleskavico s kruhom.

Simon Dolenc, 3.b

Z mami sva v soboto kuhala kosilo. Oče in brat pa sta odšla ven na sprehod. Na štedilnik sva postavila juho, meso in krompir. Potem sva odšla v trgovino. Bilo je veliko ljudi, tako da sva bila pri blagajni zadnja na vrsti. Ko sva plačala, sva srečala prijatelje in skupaj smo odšli na sok. Nekaj časa smo se pogovarjali, potem sem se spomnil, da imava na štedilniku kosilo. Odhitela sva domov, a je bilo že prepozno. Juha je povrela, meso pa se je prismojilo. Z najinim kosilom ni bilo nič. Ko sta se vrnila še oče in bratec, smo naročili pizzo. Vsi smo bili zadovoljni.

Rok Plevanč, 3.b

Nekega dne sem bila sama doma. Gledala sem televizijo in se igrala. Čez nekaj časa sem postala lačna. Odšla sem v kuhinjo in vzela sir, kruh, salamo in mleko, ki sem ga morala še pogreti. Nalila sem ga v lonček, postavila na štedilnik in odšla v dnevno sobo. Ob gledanju televizije sem na mleko in štedilnik čisto pozabila. Že čez nekaj časa sta me na mojo pozabljivost opozorila močan neprijeten vonj in gost dim, ki se je valil iz kuhinje. Zelo sem se ustrašila in stekla v kuhinjo. Ob pogledu na prismojeno mleko, nisem vedela, kaj naj storim.

Po licih so mi pritekale debele solze. V tem trenutku sta v kuhinjo stopila očka in mamica. Očka je odprl okno na stežaj, mamica pa je izključila štedilnik. Prismojeno in zažgano mleko je bilo seveda zanič, posoda pa je bila uničena.

To moje prismojeno mleko mi bo še dolgo ostalo v spominu, saj bi lahko prišlo do veliko hujše nesreče ali celo požara. Sklenila sem, da v bodoče ne bom počela več drugih stvari, kadar bom kuhala.

Manja Godnov, 3.b

Mamica mi je obljubila, da bova delali piškote. Mami je zakuhala testo. Z mamico sva testo spremenili v različne oblike. Mamica je piškote položila na pladenj, nato pa v pečico. Čez nekaj trenutkov je zazvonil telefon, bila je soseda. Soseda je mamico povabila na kavo. Mamica me je prosila, naj popazim na piškote, in odšla k sosedi. Jaz pa sem se zatopila v svojo knjigo in sem čisto pozabila na piškote. Tako so se piškoti prismojili. Ko sem pogledala v kuhinjo, je bilo polno dima. Hitro sem stekla v kuhinjo in iz pečice vzela piškote. Kmalu za tem je prišla mami in bila je huda, ker je bila kuhinja zakajena. Od takrat, kadar mamica dela, nikamor ne hodi, sploh pa piškotov ne prepušča meni.

Dragana Jevtič, 3.b

Med poletnimi počitnicami sem šel za en teden k teti v mesto. Teta stanuje čisto v pritličju velikega bloka. Oči mi je že dolgo obljubljal, da se bom lahko peljal z vlakom. Zato sem se tega obiska pri teti že zelo veselil. Tam je bilo veliko otrok in pred blokom ni bilo dolgčas. Igrali smo se različne igre. Teta pa nam je kar skozi okno postregla z malinovcem in piškoti. Najboljši so bili sveže pečeni. Takrat je dišalo do sosednjega bloka in otroci smo se hitro prišli igrat pod njeno okno. Pri tem smo zelo vpili, da nas je čimprej opazila. Ker so se piškoti šele pekli, nam je najprej postregla z malinovcem. Naslonila se je na okensko polico in nas opazovala pri igri. Kar naenkrat pa začne teta kričati: Prismojila, prismojila sem piškote. Otroci smo potem govorili, gremo k teti Prismojila na piškote.

Dejan Krapež, 3.b

Danes je deževen dan. Vsi so šli po opravkih, le jaz ne. Nikogar ni bilo doma, zato je bil dolgčas. Poslušala sem radio, brala knjige, risala, barvala in se igrala. Razmišljala sem in razmišljala in se domislila, da bom kuhala. Z mamico sva že nekajkrat kuhali in tisti recept, ki sem si ga najbolj zapomnila, sem skuhala. Ko sem kuhala, je v dnevni sobi zazvonil telefon. Nisem imela izbire, zato sem stekla po telefon in se začela pogovarjati. Klicala me je prijateljica in me povabila ne drsanje. Klic me je tako razveselil, da sem se še bolj zamotila v pogovor. Ko sem se pogovarjala s prijateljico, se je v kuhinji prikazal črn dim. Ko se je pogovor končal, sem stekla v kuhinjo in videla, da se je prismojilo. Potem pa iz službe prihitela mama in tudi ona vidi, da se je prismojilo.

Špela Roblek, 3.b

NEDELJSKO KOSILO

Prebudilo se je nedeljsko jutro. Sonce mi je svetilo že skozi okno. Potem sem vstal in se napravil, umil zobe, šel kakat in lulat. Po tem pa sem šel zajtrkovati. Po zajtrku sem se šel z mamico monopoli. Ko sva se nehala igrati, je mamica začela kuhati kosilo. Za kosilo je kuhala krompir, meso in kot zmeraj, juho. In šel sem se igrati in me je mamica poklicala, da naj pridem na kosilo. Med kosilom zelo rad klepetam, a s tem zelo malo povem. Po kosilu sem šel ven in se vozil s kolesom, potem je prišel večer. In sem šel v pižamo in se oprhal. In šel v posteljo.

Tilen Maršič, 2.c

Nedelja je lep dan. Še posebej zato, ker je zbrana cela družina. Dopoldne začnemo pripravljati nedeljsko kosilo. Skuhamo juho, meso in krompir. Najbolj sem zadovoljen, kadar pripravimo zrezke. Pomagam mamici in zato pripravim mizo. Skupaj z nami je kosila sestra Patricija, saj ima tudi ona rada govejo juho. Včasih imamo po kosilu tudi pecivo in se posladkamo. Potem pa vse pospravimo. In pred nami je lepo nedeljsko popoldne.

Tilen Radosavac, 2.c

ŽIVALJSKE POJEDINE

Zajec Piki je vprašal ježa Jaka, če bo jutri prišel k njemu na nedeljsko kosilo. Jež Jaka mu je odgovoril, da z veseljem. Piki je rekel, da ju čaka še ena noč. Noč je minila kot ena minuta. Jež Jaka je prišel k zajcu Pikiju. Pri Pikiju je bilo že veliko živali. Piki mu je povedal, da praznuje rojstni dan. Jaka ni imel darila, zato ga je šel iskat. Prinesel mu je korenje in zelje. Za kosilo so jedli same dobrote. Veverica je jedla lešnike, miška sir, jež hruške, ptički semena, zajček pa korenje. Po nedeljskem kosilu so se lepo zabavali.

Eva Hervol, 2.c

Veverica Metka je povabila zajca Marka na kosilo v nedeljo. Zajček se je lepo oblekel in si nadel kravato. Nesel ji je vino in lešnike. Veverica je oblekla obleko. Ko je prišel, mu je postregla z lešnikovo omako in mesom. Po glavni jedi sta se posladkala z lešnikovo torto. Zajec je rekel, da jo bo naslednjič on povabil.

Nejka Pagon, 2.c

Nekoč sta živeli lisica Zvitorepka in veverica Zofka. Nekega dne je lisica Zvitorepka povabila veverico Zofko na nedeljsko kosilo. Veverica ji je obljubila, da pride. Lisica je bila zelo zvita, za kosilo je ulovila kokoš. Veverica se je zelo veselila kosila pri lisici. Prišla je zelo dobre volje, ko pa je videla, kaj je lisica pripravila za kosilo, je bila zelo žalostna. Ker je lisica njo povabila na kosilo, je povabila še veverica lisico. Ko je bil teden naokoli, je prišla lisica k veverici na nedeljsko kosilo. Veverica Zofka je lisici Zvitorepki pripravila za kosilo storže in lešnike. Ko je lisica prišla, ji je veverica dala kosilo. Veverica je vse pojedla, lisica Zvitorepka pa je pljuvala pu, pu, pu. Tudi lisici ni bilo všeč kosilo, ki ji ga je pripravila veverica. Ker nobena ni bila zadovoljna s kosilom, se nista nikoli več vabili na kosilo.

Lea Veternik, 2.c

KO OČKA KUHA

Ko očka kuha, je zmeraj okusna hrana. Očka kuha enkrat na teden. Kuha take jedi, ki jih imamo vsi radi. Po navadi je to kakšna slastna pečenka in pražen krompir. Ko kuha, mu rade pomagava tudi s sestrico Jerco. Včasih, ko kuha, se mu tudi kaj zgodi. Spominjam se, da je kupal krompir v ekonom loncu in mu je iz majhne odprtine špricala voda do kuhinjske nape. Če pridno pojemo, nas na koncu preseneti s slaščico. Ko vsi skupaj pojemo, se očku zahvalimo za dobro kosilo.

Neža Meglič, 3.a

Kadar mamice ni doma, kuha očka. Po navadi se fantje že prej dogovorimo, kaj bi najraje jedli. Z bratom Andrejem največkrat izbereva pekovski krompir. To je zelo dobra jed, ki se je že vnaprej veselim. Pripravi pa se takole: najprej skupaj olupimo krompir in ga tenko narežemo na liste, potem z bratom namaževa pekač z margarino. Očka pa že prižge pečico. Za tem liste zložimo v pekač in posolimo ter prelijemo s smetano. Po dobre pol ure naložimo salamo in sir. Čez pol ure je jed gotova. Zraven si postrežemo še kompot. To je skupna jed, ki jo znamo zelo dobro pripraviti z očetom.

Alen Markelj, 3.a

Moj očka zelo rad kuha, pa čeprav zelo poredko. Kadar se pripravi, da bo pripravil kosilo ali kakšno slavnostno večerjo, potrebuje kuharico. Najprej vse dobro preuči in se šele nato loti priprave in kuhe. Včasih mu malo pomagam tudi jaz. Narežem kakšno čebulo, očistim solato in se kar nakremžim, ko vidim kakšne začimbe uporabljaja. Prav zanimivo je opazovati, ko očka prebira kuharsko knjigo, stopi k štedilniku in zopet h kuharski knjigi. Tudi s časom je vedno pazljiv in nikoli ne hiti. Na štedilniku vre, iz pečice se kadi in prijetno diši. In vedno smo radovedni, kaj prijetnega nas čaka.

Mamica se vsaj ob takih (bolj poredkih) trenutkih malo oddahne od kuhe, vendar pa ni vesela pogleda na kuhinjo. Očka namreč uporabi toliko posode, da misliš, da ni nič več ostalo v omari ali, da si je celo kaj sposodil pri sosedu. Kuha pa zelo dobro in vedno znova nas preseneti.

Manca Hrgovič, 3.a

Kadar mami dela cel dan, jo za štedilnikom zamenja očka. Včasih pečemo palačinke. Če hočem obrniti palačinko, jo vržem v zrak in namesto, da pade nazaj v ponev, se prilepi na strop. Nič se ne nerviramo, saj imamo psico. Ona poje palačinke še s svojo pasjo hrano. Ko mami pride domov, nas vpraša, če smo zamenjali tapete z mastnimi krogi. Mami je slabe volje, če oči kuha. Umaže veliko posode. Pomivalni stroj nam reši probleme. Pomije nam posodo.

Monja Sedej, 3.a

KO SEM ŠE MAJHEN BIL

Ko sem bil star sedem let, sem ušel mamicí iz hiše. Ko je mamica odprla vrata, sem hitro splezal na streho. Mamica je slišala, da je nekaj počilo. Hitro je priletela k strehi, pristavila lestev in splezala do mene. Jaz pa se ji nisem pustil prijeti, ušel sem na drug konec strehe, mamica pa za mano. Tudi ona je zlomila strešnik. Ko je prišla do mene, me je zagrabila za nogo in nisem se mogel premakniti. Objela me je in odnesla v hišo. Z mamico sva se pogovorila in nisem šel do enajstega leta več na streho.

Erik Meglič, 5.a

VAJA DELA MOJSTRA

V soboto zjutraj smo imeli športni dan. Vsak dan sem se na to pripravljaj. Tekel sem eno uro na dan. Najprej smo se začeli ogrevati. Nato pa je sledilo tekmovanje. Najprej je stekla prva skupina. Bila je zelo dobra, saj je imela dober čas. Jaz sem bil v tretji skupini. Na startu je bila že druga. Hitro so opravili. Zdaj je napočil trenutek, ko sem se še sam pomeril z ostalimi. Postavili smo se in počakali na sodnikov znak za start. Piščalka je zapiskala in pognali smo se v tek. Tekel sem zelo hitro in sem se tudi utrudil. Ostali pa so tekli počasi in me začeli dohitevati. Kmalu sem bil zadnji. Bil sem zelo potr. Nisem mogel dojeti, kako je pri vsej vaji tak rezultat. Ampak nisem hotel odnehati. Saj bo priložnost tudi drugo leto. Sedaj sem se naučil vse o teku, kako je treba teči, da se ne utrušiš. Meseci so hitro minevali jaz pa sem nabiral kondicijo za boljšo uvrstitev. Leto je bilo naokoli. Tokrat sem se oblekel v dres, ki mi prinaša srečo. Razdelili so nas v več skupin. Bil sem v drugi. Ogrel smo se in že se je prva skupina postavila na start. Sodnik je zapiskal. Tokrat so bili za malenkost boljši. Že sem bil na vrsti. Še enkrat sem pomislil kako je treba teči. In že smo začeli. Tekel sem počasi in po malem pospeševal. Nekateri so začeli zaostajati, jaz pa se nisem utrudil. Še pet se nas je borilo za prvo mesto. Začeli smo pospeševati. Tekel sem, kolikor sem največ zmogel. In v zadnjem trenutku mi je uspelo. Prišel sem na drugo mesto. Pogledal sem na stezo in videl, da nekdo leži na tleh. Prepoznal sem sotekmovalca. Povedal mi je, da ga je tisti, ki je zmagal spotaknil. To so videli tudi drugi. Sodnik ga je diskvalificiral. In postal sem zmagovalec. Bil sem zelo vesel. Dojel sem, da stvari ki se ne uresničijo takoj lahko dosežeš, z nekaj truda, drugič. In domov sem nesel pokal.

Andrej Rozman, 6.a

BO, NE BO, BO

Zgodba se dogaja pred letom dni. Govori pa o bridki izkušnji, ki sem jo preživel zelo težko in mi bo vedno ostala v spominu.

Bilo je lansko sezono, ko mi pri skokih ni in ni šlo najbolje. Hotel sem že odnehati, a me je oče le s težavo pregovoril. Velikokrat se nisem uvrstil med točke in sem se počutil kot slabič. Tisti čas nisem hodil na priprave in sem se le še težko obdržal v selekciji. Bil sem na testiranju v Ljubljani, kamor gredo skakalci dvakrat na leto. Tam pa sem izvedel, zakaj sem začel skakati tako slabo. Groza! Zrasel sem za enajst centimetrov in to mi je porušilo vso koordinacijo, ki jo skakalci še tako potrebujemo. Kmalu sem se pomiril in v meni je nastal drugi jaz. Komaj sem pričakoval to sezono, ko mi je ta strašen padec prekrižal misli. No, greje pa me toplo pričakovanje saj, če ne bi padel bi se lahko uvrstil med prvo peterico.

Upam, da bo tudi po tem padcu posijalo sonce in, da se bom lahko zopet vrnil med najboljše.

Domen Ropret, 6.a

STEZICE

GLASILO OŠ BISTRICA PRI TRŽIČU

Spet je naokoli šolski časopis.
Treba je napisati spis.
Enega na živo glavo.
Zelo domiselnega, da bo pravo
In smešnega za zabavo.
Cel dan si brihtam glavo,
Enkrat pa ugotovim, da to je zdravo.

EVA PANGERŠIČ, 5.a

V šolskem letu 1999/2000 so v uredniškem odboru sodelovali:

Eva Dežman, Lavra Stritih, Matic Pikovnik, Gaja Vester, Eva Pangeršič, Urška Planinc,
Matej Meglič, Maruša Prešern in Nastja Papler iz 5.a,
Mihaela Nolimal, 5.b,
Gašper Bodlaj, 5.c,
Urša Starc, 7.a
Sara Leban in Špela Srečnik iz 8.a.

Besedila so prepisali Urša Starc, Gaja Vester, Matic Pikovnik in Lavra Stritih.

LIKOVNI MENTOR: DAVID PREMRL

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE: MATIC PIKOVNIK, 5.a

LEKTORICA: METKA KAVČIČ

MENTORICA: TANJA AHAČIČ

Bistrica pri Trziču, 25. 3. 2000

